

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Estääkö Euroopan unionin oikeus, ennen kaikkea komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta, kun sitä luetaan yhdessä komission asetuksen N:o 832/2005 ⁽²⁾ johdanto-osan 3 perustelukappaleen ja komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 ⁽³⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, sen, että toimijan ylijäämävaraston suuruuden määrittämiseksi ylijäämävarastosta vähennetään automaattisesti (luetaan siirtovarastoksi) toimijan 1.5.2004 edeltäneiden toimivuosien, kuitenkin enintään neljän toimivuoden, 1.5. vallinneiden varastojen keskiarvo, joka kerrotaan 1,2:lla?

Jos vastaus on myöntävä, olisiko vastaus toisenlainen, jos siirtovaraston ja ylijäämävaraston suuruuden määrittämisessä on mahdollista ottaa huomioon myös toimijan tuotanto-, jalostus- tai myyntikapasiteetin kasvu, maataloustuotteiden kypsyäisaika, varastojen muodostumisaika sekä toimijasta riippumattomat muut olosuhteet?

2) Onko unionin oikeuden ja ennen kaikkea komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 tavoitteen kanssa sopusoinnussa se, että 1.5.2004 toimijan hallinnassa ollut koko maataloustuotteiden varasto luetaan toimijan ylijäämävarastoksi?

3) Jos toimija ryhtyi toimimaan vastaavanlaisten maataloustuotteiden kanssa vähemmän kuin yksi vuosi ennen 1.5.2004, estääkö Euroopan unionin oikeus, ennen kaikkea komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 4 artikla sekä komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 6 artikla, sen, että kyseisen toimijan on itse todistettava, että 1.5.2004 tämän hallinnassa olleen maataloustuotteiden varaston suuruus vastaa tämän tavanomaisesti tuottamien, myymien tai muulla tavalla maksusta tai maksutta luovuttamien tai hankkimien maataloustuotteiden varaston suuruutta?

Jos vastaus on myöntävä, olisiko vastaus toisenlainen, jos riippumatta toimijan todistustaakasta hallintoelimellä on velvollisuus ottaa toimijan puolelta esitetyn maataloustuotteita koskevan ilmoituksen perusteella toimijan siirtovaraston ja ylijäämävaraston määrittämisessä huomioon toimijan 1.5.2004 jälkeen tapahtunut tuotanto-, jalostus- tai myyntikapasiteetin ja varaston kasvu?

4) Onko komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 ja komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 tavoitteiden kanssa sopusoinnussa ylijäämävarastomaksun periminen myös siinä tapauksessa, että toimijalla todetaan 1.5.2004 vallinneessa tilanteessa olleen ylijäämävarasto mutta toimija todistaa, että tämän ylijäämävaraston myymisestä 1.5.2004 jälkeen toimija ei tosiasiallisesti ole saanut hintaerosta hyötyä?

5) Voidaanko komission asetuksen (EY) N:o 60/2004 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä, jonka perusteella otetaan sokerin,

isoglukoosin tai fruktoosin ylijäämämäärien toteamisessa huomioon muun muassa varastotilojen kapasiteetti, tulkita siten, että tilanteessa, jossa toimijan varastotilojen kapasiteetti on liittymistä edeltäneen vuoden aikana kasvanut, kyseinen kasvu muodostaa perusteen pienentää toimijan hallinnassa 1.5.2004 vallinneessa tilanteessa olevaa maataloustuotteiden ylijäämävarastoa riippumatta toimijan elinkeinotoiminnasta, maataloustuotteiden jalostuskapasiteetista tai maataloustuotteiden varastojen suuruudesta 1.5.2004 edeltäneinä toimintavuosina ja 1.5.2004 jälkeisten kahden vuoden kuluessa?

6) Estääkö komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 10 artikla sen, että toimijalta peritään ylijäämävarastomaksu veropäätöksellä silloin, kun veropäätös on kyllä tehty asetuksen voimaoloaikana 30.4.2007 mutta sisäisen oikeuden mukaan kyseinen päätös on tullut suhteessa toimijaan täytäntöönpanokelpoiseksi komission asetuksen soveltamisajan päättymisen jälkeen ja kun valtion sisäisessä oikeudessa ei säädetä varastomaksun perimisen määräajasta?

⁽¹⁾ Sokerialalla sovellettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian unioniin liittymisen vuoksi 14.1.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 60/2004 (EUVL L 9, s. 8).

⁽²⁾ Sokerin, isoglukoosin ja fruktoosin ylijäämämäärien määrittämisestä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta 31.5.2005 annettu komission asetus (EY) N:o 832/2005 (EUVL L 138, s. 3).

⁽³⁾ Maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 10.11.2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1972/2003 (EUVL L 293, s. 3).

Kanne 18.12.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-561/07)

(2008/C 64/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Enegren ja L. Pignataro)

Vastaaja: Italian tasavalta

säädettyjä takeita. Se väittää kuitenkin, että nyt esillä olevassa asiassa sovelletaan direktiivin 5 artiklan 3 kohtaa.

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2001/23/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa 29.12.1990 annetun lain N:o 428 47 §:n 5 ja 6 momentin 12.8.1977 annetun lain N:o 675 2 §:n 5 momentin c alakohdassa tarkoitettussa työnantajan maksukyvyttömyystapauksessa, joten ”vaikeassa taloudellisessa tilanteessa” todetun liikkeen luovutuksen yhteydessä ei turvata direktiivin 3 ja 4 artiklassa mainittuja työntekijän oikeuksia
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Komissio väittää, että tässä säännöksessä sallitaan sellaisen yrityksen luovutuksen tapauksessa, jossa luovuttaja on vaikeassa taloudellisessa tilanteessa, työntekijöiden työehtojen muuttaminen työllisyysmahdollisuuksien turvaamiseksi varmistamalla yrityksen, liikkeen tai liiketoiminnan osan toiminnan säilymisen. Tämä säännös oikeuttaa jäsenvaltion kuitenkin vain sallimaan sen, että luovuttaja ja työntekijöiden edustaja sopivat tällaisissa olosuhteissa työehtojen muutoksista, mutta ei kuitenkaan sulkemaan pois direktiivin 3 ja 4 artiklan soveltamista, kuten lain nro 428/90 47 §:n 5 ja 6 momentissa.

(¹) EYVL L 82, s. 16.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on sitä mieltä, että laki N:o 428/90 (47 §:n 5 ja 6 momentti) ovat ristiriidassa työntekijöiden oikeuksien turvaamisesta yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (¹) kanssa siltä osin kuin Cassa integrazione guadagni straordinariaan (erityisetuuskassa; CIGS) liittyneet, luovutuksensaajalle siirtyneet yrityksen työntekijät menettäisivät Codice civile (Italian siviililaki) 2112 §:ssä säädetty oikeutensa, mahdollisia ammattijärjestöjen kanssa tehtyjen sopimusten mukaisia takeita lukuun ottamatta (47 §:n 5 momentin mukainen ”suosituimmuuskohtelu”).

Tämä merkitsee komission mukaan, että CIGS:ään liittyneet työntekijät eivät saisi vaikeassa taloudellisessa tilanteessa olevan yrityksen luovutuksen yhteydessä direktiivin 3 ja 4 artiklassa säädettyjä takeita.

Kyseessä olevan lain 47 §:n 6 momentissa säädetään, että työntekijät, joista ei tule luovutuksensaajan, ostajan tai uuden työnantajan työntekijöitä, ovat etusijalla viimeksi mainitun ottaessa työntekijöitä palvelukseensa vuoden ajan luovutuksesta lukien tai työehtosopimuksissa sovitun pidemmän ajan. Codice civile 2112 §:ää ei sovelleta mainittuihin työntekijöihin, jotka luovutuksensaaja, ostaja tai uusi työnantaja ottaa palvelukseensa yrityksen luovutuksen jälkeen.

Italian hallitus ei kiistä komission näkemystä siitä, että CIGS:ään liittyneet työntekijät eivät saa vaikeassa taloudellisessa tilanteessa yrityksen luovutuksen yhteydessä direktiivin 3 ja 4 artiklassa

Kanne 19.12.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-562/07)

(2008/C 64/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Lyal ja I. Martinez del Peral Cagigal)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 39 ja EY 56 artiklan sekä ETA-sopimuksen 28 ja 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on 31.12.2006 saakka kohdellut ulkomailta asuvien Espanjassa maassa saamia pääomatuloja eri tavalla kuin Espanjassa asuvien saamia vastaavia tuloja
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.